

Forhold kunde give Anledning til, Sagen er jo nemlig den, at vi ikke alene her i 80erne, men ganske særlig i 90erne, have bestæftiget os meget med det Spørgsmaal, som foreligger om en Omordning af Folketingsvalgtredene, at ikke alene de forskellige Maader, hvorpaa man kunde løse Opgaverne, men ogsaa de forskellige Principper, som kunne ligge til Grund for hvert enkelt af Forslagene, ere blevne i den Grad drøftede, dels i mundtlige Foredrag her i Tinget, dels gennem Udvalgsbetænkninger, at det, saa vidt jeg skønner, fornuftigvis kun vilde være Tidsspilde at komme tilbage hertil. De Standpunkter, vi i saa Henseende staa paa, ere og maa være tilstrækkelig bekendte baade for os i denne Kreds og for det Publikum udenfor, som det vedkommer. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger med Hensyn til Forslaget i den Form, hvori det nu er kommet til os fra Landstinget. Ogsaa den Løsning har været tidligere paa Tale at nøjes med en mindre Forbedring af hele den bestaaende Ordning, som kunde gælde i nogle Aar, i alt Fald, til der i det ny Aarhundrede kan paavises ny Forhold ved Folketællingen; det har ikke været foreslaaet i det sidste Aar, men det har tidligere været fremme. Nu kommer Forslaget til os fra Landstinget og kommer til os med en stærkere Vægt, end det hidtil har foreligget for os. Sagen er jo nemlig den, at dette Forslag kommer ikke alene til os som en Udtalelse fra Landstinget, som ikke tidligere har haft Lejlighed til at udtale sig. Medens man i Folketinget Aar efter Aar har drøftet Sagen, er det første Gang, den er kommen til at foreligge Landstinget. Den kommer til os med al den Vægt, som man fornuftigvis maa tillægge et Lovforslag, der med stort Flertal kommer fra et andet Ting, men tillige med en anden Vægt, nemlig med den, at det er et Kompromisforslag, der har samlet for sig i Landstinget de fleste Stemmer baade fra Højre og Venstre, medens der paa begge Sider har været enkelte Medlemmer, som ikke have villet gaa ind derpaa, men dog saaledes, at tilfammen baade de Højremedlemmer og Venstremedlemmer, der have deklareret, kun udgør et lille Mindretal. Dette Forslag fortjener derfor absolut ikke alene en nøjere Undersøgelse, men ogsaa en velvillig Modtagelse fra vor Side. Hvor vidt man skal gaa ind paa det, som det foreligger, er jo et Spørgsmaal, som ikke foreligger nu, og som jeg af den Grund heller ikke vil komme videre ind paa; men jeg kan ikke undlade at udtale allerede nu, at det er en temmelig drøj Kost at byde

os, der har den Mening, som jeg har, og som vi adskillige Gange have udtalt os saa bestemt om, som det vistnok overhovedet kan udtales. Det er jo nemlig noget, som altid af mig er blevet gjort stærkt gældende, at et af de Punkter, som man maatte anse for at have størst Betydning ved en Omordning af Valgtredene, er dette, at en saadan Valgordning, den være nu den ene eller den anden, stete saaledes, at de forskellige Samfundsklasser og Samfundsinteresser fik en forholdsvis ligelig Repræsentation, det vil sige en Repræsentation, som svarede til den Betydning, som de have hver for sig, og dernæst ogsaa, at den enkelte Vælger kom til at betyde det samme eller dog nogenlunde det samme, for saa vidt det overhovedet praktisk var muligt, hvad enten han boede i den ene eller den anden Valgkreds, og at der ikke skulde kunne finde saadanne Forhold Sted ikke blot som dem, der for Øjeblikket finde Sted, hvor een Vælger i en Kreds betyder lige saa meget som 10 eller 15 i en anden Kreds, men ogsaa under Forhold, hvor der er mindre Lighed til Stede. Det kan nemlig ikke nægtes, at naar man ser paa dette Lovforslag, ville de Resultater, der komme ud, paa ingen Maade opfylde de Betingelser, som man maatte anse for de egentlig principielle selv ved en saadan midlertidig Ordning. Det er jo klart og tydeligt, at som Forslaget foreligger, ville de kjøbenhavnske Vælgere eller Vælgerne i Byerne paa ingen Maade kunne indsætte her i Folketinget det Antal Medlemmer, som de burde kunne, naar de skulde behandles lige — jeg taler ikke om de politiske Meninger, de befende sig til. Derfor siger jeg er det en drøj Kost, der bliver budt os. Hvorledes man til spvende og sidst vil komme igennem med denne Sag, ved jeg ikke; men det vil jo ogsaa først komme til at ligge for paa et senere Tidspunkt, naar vi have forhandlet denne Sag i et Udvalg. Jeg anser altsaa yderligere Udtalelser for at være temmelig ligegyldige. Først naar de Oplysninger komme til at foreligge for os i et Udvalg, som jeg antager have foreligget i Landstinget, eller andre Oplysninger, vi kunde anse for nødvendige, ere gennemgaaede, først da kan man i Virkeligheden ved at forhandle om disse med hinanden i et Udvalg komme til noget endeligt Resultat om, hvad der skal komme ud af Lovforslaget. Jeg tror derfor, at det praktiske egenlig er, at dette Lovforslag saa hurtigt som muligt kommer i et Udvalg, og at dette Udvalg behandler Sagen ganske vist saa indgaaende som muligt, men ogsaa saa hurtigt som muligt. Skal der komme noget ud af